

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 24. januar 2024 blev i sag nr. 100601:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Popermo Forsikring g/s
C.F. Tietgens Boulevard 38
5220 Odense SØ

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 25/10 2023 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Jeg ønsker hermed at klage over den af Popermo truffne beslutning af hhv. 14. og 31. august 2023. I brevene henvises der til, at mit krav er for sent anmeldt til Popermo, og at der ikke er omstændigheder, der kan berettige, at den 3-årige forældelsesfrist suspenderes, idet jeg burde have vidst, at jeg havde et krav, der kunne gøres gældende. Der henvises i den forbindelse til, at skaden den 18. april 2018 medførte behandling, og allerede fordi, jeg anmeldte skaden rettidigt til [arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring], burde jeg have været vidende om det krav, som jeg kunne have fremsat.

I den sammenhæng gør jeg opmærksom på følgende:

Det er korrekt, at jeg modtog behandling på skadetidspunktet, men jeg har ikke modtaget nogen behandling siden, hvilket også står anført i speciallægeerklæringen. Jeg er således uenig i, at jeg med den behandling, som jeg modtog i ganske kort udstrækning, burde have indset, at jeg havde et krav, som jeg kunne gøre gældende over for Popermo.

Endvidere oversendte [arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring] først sagen til AES i september 2021, og AES traf afgørelse om anerkendelse, og om at jeg ikke havde varige følger efter skaden den 16. november 2021. Jeg påklagede afgørelsen, og først den 23. december 2022 blev jeg tildelt en méngrad på 10 procent. Det betyder, at jeg først ved denne dato blev klar over, at jeg havde erstatningsberettigende følger af et vist omfang, som jeg ville kunne gøre gældende over for Popermo.

Ankenævnet for Forsikring

2.

100601

Endelig er jeg uforstående over for, at der ikke bliver anlagt den vurdering, at når en skade er rettidigt anmeldt - jeg anmeldte den 15. maj 2018 – til det primære forsikringsselskab (i dette tilfælde [arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring]), så er skaden ligeledes rettidigt anmeldt til det sekundære forsikringsselskab.

På den baggrund er jeg uenig i, at der er indtrådt forældelse af mit krav den 21. april 2021.

...

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

jf. ovenstående, at erstatningskravet gøres gældende."

Selskabet har i brev af 6/11 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klager anmelder den 26. juli 2023 (bilag 2), at han i forbindelse med hundetræning den 24. august 2018 er blevet bidt af en hund. Klager oplyser, at han er blevet bidt i venstre underarm. Det oplyses, at der sker skadestuebehandling på ... Sygehus med oplysning om, at 3 fingre 'sover'. Klager oplyser at hændelsen er anmeldt til AES.

Klager medsender afgørelsen fra AES af 23. december 2022 (bilag 3). Heraf fremgår, at mén er vurderet til 10%. Det fremgår at AES's afgørelse, at der er tale om en ændring af en tidligere afgørelse af 16. november 2021.

Selskabet afviser at dække skaden i brev af 14. august 2023 (bilag 4). Selskabet henviser til, at der er indtrådt forældelse.

Selskabets afgørelse påklages til den klageansvarlige via fuldmagtshaver (bilag 5) den 25. august 2023. I klagen forklares baggrunden for, at klager ikke har henvendt sig til selskabet før i juli 2023. Selskabets klageansvarlige svarer 31. august 2023 (bilag 6) på klagen. Selskabet fastholder, at sagen er forældet.

Efterfølgende den 31. august 2023 sender fuldmagtshaver (bilag 7) kommentarer til selskabets fastholdelse med besked på, at næste skridt i sagen overvejes.

Regelanvendelse

Forældelsesloven indeholder disse relevante bestemmelser:

§2. Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

§3. Forældelsesfristen er 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2. Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil.

Hertil henviser Forsikringsaftaleloven:

§29. Krav i anledning af forsikringsaftalen forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 2-6

Selskabets synspunkter

På tidspunktet for hændelsen, som klager selv har angivet til 24. august 2018, må klager have været klar over, at der er sket skade af et vist omfang. Selskabet henviser til, at der dels er søgt behandling på skadestue samt at der umiddelbart derefter sker anmeldelse til AES.

Selskabet er ikke i besiddelse af anmeldelsen til AES. Og det er selskabets opfattelse, at der er tale om, at sagen er anmeldt til klagers arbejdsgiver og fagforbund. I den forbindelse henvises til, at både arbejdsgiver og fagforbund nævnes i klagers fremstilling af sagen. Arbejdsgiver nævnes i henvendelsen til Ankenævnet. Klagers fagforbund nævnes af fuldmagtshaver i bilag 5. Af bilag 5 fremgår tillige, at skaden anmeldes til arbejdsskadeforsikringen.

På baggrund af klagers egne oplysninger lægger selskabet til grund, at der er sket anmeldelse til arbejdsgiver i umiddelbar forlængelse af skadens indtræden. Hvorvidt sagen er videresendt til AES kan selskabet ikke umiddelbart finde belæg for.

Det afgørende for selskabet er, hvorvidt klager har været klar over, at der har været tale om en ikke ubetydelig skade.

Ud fra sagens oplysninger finder selskabet at dette er sket i umiddelbar forlængelse af hændelsen den 24. august 2018.

Efter forældelseslovens § 2 og § 3 er den almindelige forældelsesfrist 3 år. Fristen som regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne kræve fordringen opfyldt. Dette er efter almindelig praksis det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at der er rimelig anledning til at anmelde skaden til selskabet.

Det er selskabets opfattelse, at klager har haft den fornødne viden i umiddelbar forlængelse af hændelsen den 24. august 2018 om, at der var tale om en skade, som kunne medføre et senere krav om ménerstatning, og at forældelsesfristen derfor løber fra denne dato.

Klagers viden eller mangel på samme omkring sagens forløb og mangel på kendskab til reglerne om forældelse, mener selskabet ikke kan føre til andet resultat.

Konklusion

Selskabet fastholder, at sagen er forældet 3 år efter hændelsestidspunktet, og at et krav derfor er forældet 24. august 2021. Selskabet modtager anmeldelse om skaden 26. juli 2023, hvorfor et krav på erstatning for hændelsen er forældet."

Klageren har i brev af 9/11 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg anmeldte min skade den 15. maj 2018 via min arbejdsgiver, som er ..., til [arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring].

Jeg bemærker for god ordens skyld, at min arbejdsgiver er selvforsikret, hvorfor en anmeldelse til min arbejdsgiver er at betragte som en anmeldelse til arbejdsskadeforsikringsselskabet, jf. KEN nr. 10029 af 15/11/2019. Der kan således ikke være tvivl om, at skaden er rettidigt anmeldt til arbejdsskadeforsikringsselskabet, som Popermos skrivelse ellers synes at antyde.

Popermo har endvidere anført, at der ikke kan findes belæg for, at sagen er oversendt til AES. Må jeg i den forbindelse henvise til den tidligere vedhæftede afgørelse fra AES om varigt mén, hvoraf det med al tydelighed fremgår, at sagen rent faktisk er oversendt? Jeg kan supplerende gentage, at sagen blev oversendt til AES den 27. september 2021, hvorefter delafgørelsen om mit varige mén blev afgjort med mindre end 5 procent.

Jeg fastholder dermed, at:

- den behandling, der skete i forbindelse med min tilskadekomst, ikke var af et sådant omfang, at jeg på daværende tidspunkt burde være klar over, at jeg ligeledes havde et krav mod Popermo
- en viden om, at jeg havde ikke-ubetydelige følger tidligst kan siges at være til stede i forbindelse med min klage af 26. november 2021 over AES' afgørelse af 16. november 2021, men jeg blev først sikker på det ved afgørelsen af 23. december 2022."

Selskabet har i brev af 13/11 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Klagers bemærkninger giver anledning til, at selskabet skal beklage, at der i selskabets brev af 6. november 2023 til Ankenævnet er skrevet, at hændelsen er sket 24. august 2018, ligesom forældelsesfristen skulle løbe fra 24. august 2018. Den korrekte hændelsesdato er 24. april 2018, hvilket fremgår af klagers anmeldelse til selskabet (Bilag 2).

Klager har i sine supplerende oplysninger gjort rede for, at skaden er anmeldt til arbejdsgivers arbejdsskadeforsikring den 15. maj 2018. Selskabet lægger til grund, at klager på dette tidspunkt er klar over, at der er tale om skade, som kunne anmeldes til selskabet.

Selskabet fastholder, at sagen er forældet på det tidspunkt 26. juli 2023, hvor sagen anmeldes til selskabet. Efter klagers seneste oplysninger lægger selskabet til grund, at forældelsen løber fra 15. maj 2018 og at sagen derfor er forældet den 15. maj 2021.

Klagers yderligere bemærkninger giver ikke anledning til yderligere fra selskabet."

Til dette har klageren den 20/11 2023 bl.a. er anført:

"Indledningsvist bemærker jeg, at Popermo ikke har forholdt sig til betragtningen om, at når en skade er rettidigt anmeldt til primært forsikringsselskab, bør den også anses for rettidigt anmeldt til sekundært.

Jeg har derudover noteret mig, at forældelsesfristen ifølge Popermo nu skal løbe fra den 15. maj 2018, hvor jeg anmeldte til [arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring], nu med den begrundelse, at jeg på daværende tidspunkt burde være klar over, at der var tale om en skade, jeg kunne anmelde til Popermo.

Jeg fastholder, at jeg på daværende tidspunkt ikke var klar over omfanget af min skade, hvilket støttes af, at jeg ikke har modtaget nogen former for behandling siden den indledende behandling, hvor jeg fik at vide, at der var bevarede forhold for så vidt angår bevægelighed, sensibilitet og blodforsyning. Derfor afventede jeg sagsbehandlingen fra hhv. [arbejdsgiverens arbejdsskadefor-

sikring] og AES, som først resulterede i en afgørelse om varigt mén på mindre end 5 procent i november 2021.

Jeg blev jo dermed bekræftet i, at jeg ikke havde erstatningsberettigende følger, og jeg påklagede kun afgørelsen efter vejledning fra min arbejdsplads. Jeg blev som sådan først klar over skadens egentlige omfang ved den efterfølgende speciallægeundersøgelse.

Derfor mener jeg, at forældelsesfristen bør regnes fra tidspunktet for min klage."

Nævnet har fået forelagt bilag, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af afgørelse af 23/12 2022 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Afgørelse: Du får godtgørelse for varigt mén

Vi skriver til dig, fordi vi har genvurderet vores afgørelse om varigt mén som følge af din arbejds-skade. Vi har tidligere afgjort, at dit mén efter arbejdsskaden var mindre end 5 %. Efter genvurderingen har vi nu afgjort, at du har et mén på 10 %, og at du skal have 95.050 kr. udbetalt i godtgørelse.

...

Begrundelse for afgørelsen

Du har klaget over vores afgørelse fra den 16. november 2021, og da vi kan give helt medhold i klagen, har vi genvurderet afgørelsen. Vi har lagt vægt på, at der i klagen bliver henvist til, at dine gener er var tilstrækkeligt belyst.

Vi har indhentet yderligere oplysninger i form af en speciallægeerklæring og fotos. Vi giver helt medhold i klagen, fordi vi er enige i, at det er en fejl ved vores afgørelse fra den 16. november 2021, at vi har vurderet dit varige mén for lavt.

Vi har på den baggrund truffet en ny afgørelse, som træder i stedet for vores afgørelse fra den 15. november 2021.

Krops-/sygdomsområde

Ekstremiteter (Arme og ben)

Vedrørende

Overekstremiteter (arme)

- Nervelesioner - Nervus

ulnaris (albuebensnerven)

Punkt i mentabel

D.1.9.3.2.

Efter tabellens punkt D.1.9.3.2. vurderes partiel lammelse af nervus ulnaris, til 5-20 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i den vejledende mentabel.

Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med ovenstående punkt.

Ifølge speciallægeerklæringen udfærdiget den 8. april 2022, har du daglige symptomer i form af føleforstyrrelser og kuldefornemmelse samt påvirket finmotorik i 3., 4. og 5. finger på venstre hånd. Du har konstant kuldefornemmelse, og du får varme i hånden igen med stort besvær.

Ved den lægelige undersøgelse er der konstateret positiv Tinell, og din sensibilitet er væsentligt påvirket på 3. og 4. finger på venstre hånd. Din fingerspredning er nedsat i forhold til højre side, og du har reduceret kraft i fingrene.

Der er endvidere flere ar på venstre underarm efter hundebid, hvor det ses, at arrene er lysere i farven end den omkringliggende hud.

Efter en lægefaglig vurdering er der ikke tale om skæmmende ar, som således ikke medfører et til-læg i det varige men.

Vi vurderer, at dine gener svarer til punktet i tabellen, fordi du har daglige gener i form af føleforstyrrelser og kuldefornemmelse i venstre underarm og tre ulnare fingre, som også viser sig ved de lægelige undersøgelser.

Efter en samlet skønsmæssig vurdering af dine gener, har vi fastsat dit samlede varige men til 10 %."

Af speciallægeerklæring af 8/4 2022 fremgår bl.a.:

"Jeg har på Deres foranledning dags dato udspurgt og undersøgt ovenstående i anledning af en skade, som fandt sted den 24. april 2018.

Man har anmodet om en beskrivelse af subjektive klager og objektive fund samt skadens indflydelse på erhvervsevnen. Desuden oplysning om aktuel status og prognose samt sociale oplysninger til vurdering af skadelidtes muligheder for at kunne skaffe sig arbejde til samme løn, som før skaden.

Til rådighed for sagens oplysning har været en række akter fra rekvirenten i form af anmeldelse, attest, egen læges journal og udskrift fra Hillerød Skadestues journal.

Skadelidte, som er mig ubekendt fra tidligere, mødte rettidigt og identificerede sig tilfredsstillende.

På den baggrund er udarbejdet følgende speciallægeerklæring.

...

Aktuelle tilskadekomst:

Under en tjenstlig øvelse ved [arbejdsplads], hvori blandt andet indgik ...hunde, fik en ...hund løst sin mundkurv og fik derfor mulighed for at bide skadelidte i underarmen. Hunden, der forsøgte at ruske sit offer, fastholdt sit greb og måtte derfor vristes fri ved kollegers mellemkomst. Herefter opstod et lacerationsbidsår, der blev vurderet til at skulle behandles antibiotisk, hvorfor skadelidte opsøgte skadestuen i ..., hvor man doserede intravenøs antibiotisk behandling og efterfølgende tabletbehandling i en uges tid. Det ene af tre bidsår blev adapteret med en enkelt sutur, som blev fjernet hos egen læge efter ca. 2 uger. Der var tale om en kortvarig sygemelding.

Ved undersøgelsen i ... angav man bevarede forhold for så vidt angår bevægelighed, sensibilitet og blodforsyning, undersøgelsen blev forestået af en sygeplejerske, en tilkaldt læge vurderede alene såret. Siden ingen lægelige tiltag.

Siden har der været symptomer med paræstesier i hånden, sagen er vurderet ved AES, hvor man har vurderet men til under 5 %. Skadelidte har derfor efter råd fra kolleger anket afgørelsen.

Aktuelle klager

Dagligt symptomer i form af paræstesier og kuldefornemmelse samt påvirket finmotorik i de 3 ulnare fingre på venstre hånd. Der er kuldefornemmelse konstant, handsker kan ikke afhjælpe dette. Det er forbundet med stærkt ubehag at varme hånden op efter udeaktivitet. Opvarmningen må foregå langsomt for at genvinde en blot acceptabel tilstand i hånden.

Ofte må han sidde og gnide hænderne mod hinanden for at få varmen og ro i hånden. Der er ikke beskrevet farveforandringer i forbindelse med tilfældene. Han kan fungere på arbejdet, tilstanden er altid til stede, men han kan - også i skarpe situationer - abstrahere fra situationen.

udstråling

Overekstremiteter:

Ved inspektion ses ensartet skulderpositionering forfra.

Ingen smerter ved palpation af skuldre.

Normalt skulderrelief forfra, skulderrundingen med normal fylde og skulderbladets muskulatur ligeledes med normal trofik.

Skulderen roteres i 90 grader abduceret position til 90 grader bilateralt.

Ingen palpationsømhed på nogen af siderne og ingen skurren i skulder- eller AC-led.

På venstre underarm ses velart radiale en skæmmende cicatrice, ca. 3, 5 cm lang ca. 6 cm fra albuebøjningen. Tandindstikscicatrice ca. 7 cm distalt for det store sår. På dorsalsiden ulnart ses to tandmærker, det mest proksimale er ca. 4 cm langt, lokaliseret 8 cm fra olecranon, ca 3 cm distalt for dette ses et tilsvarende tandmærke. Ved palpation dybt svarende til ulnaris midt på underarmen er der paræstesiudløsning svarende til de 2-3 ulnare fingre.

Ved den store velare cicatrice er der en herniering i muskelfascien, ved Tinells test er der smerteudløsning som strækker sig til de radiale fingre på den venstre hånd.

Sensibiliteten er væsentligt påvirket, idet der ikke eller kun dårligt skelnes mellem spidst og stumt på de tre ulnare fingre, mest udtalt på volarsiden.

Muskelfylden på hypothenar er reduceret på venstre side, fingerspredning kan gennemføres, men ikke i samme niveau som på højre side.

Kraftundersøgelse med dynamometer er 55 kg på højre side og 45 kg på venstre side.

Fingerspredningen som anført besværet i mellem de tre ulnare fingre på venstre side, men pulpa-vola afstanden = 0 ligesom pulpa 1-vola 5 = 0.

Pincetgrebet mellem 1. og 2. finger på begge sider er bevaret, mens det mellem 1. og 3., 4. og 5. finger er reduceret kraft eller fastholdelse ved denne undersøgelse, mindst påvirket på 3 finger og ophævet på 5.

Tonus på overekstremiteterne er overalt egal og normal.

Biceps, triceps og radialis reflekser findes egale, normale.

Palpatorisk findes puls i arteria radialis på begge sider.

Der findes ikke ændret hudtrofik, således er der symmetrisk fugtighedsgrad, men dog lettere påvirket kapillærrespons på den afficerede hånd på venstre side.

Ankenævnet for Forsikring

8.

100601

Omfangsmål	Højre	Venstre
Overarm	29	30,5
Underarm	28	27
Handskemål	25,5	24,5

Skulderbevægelighed	Højre	Venstre
Abduktion	180	180
Fleksion	180	180
Extension	60	60
Udadrotation	60	60
Indadrotation	Interskapulært	Interskapulært

Albuebevægelighed	Højre	Venstre
Ekstension	0	0
Fleksion	140	140
Pronation	90	90
Supination	90	90

Håndledsbevægelighed	Højre	Venstre
Dorsalfleksion	70	70
Volarflexion	80	80
Inversion	20	20
Eversion	40	40

...

Resume og konklusion:

[Klageren] blev den 24. april 2018 under ... bidt i sin venstre underarm af en hund, der fastholdt sit greb og måtte vristes fri. Ved tilsyn ved sygeplejerske på skadestuen fandt angiveligt normale neurovaskulære forhold, men efter hændelsen har der vedvarende været ubehagsfølelse og paræstesier på de 3 ulnare fingre, ligesom der er besvær med at sprede disse 3 fingre, hvilket ikke gælder for den modsatte hånd. Tilsvarende er der reduktion af muskelfylden på hypothenar og intermetacarpalt. Der findes derudover en tilstand, der i et vist omfang ligner Raynauds syndrom i de 3 ulnare fingre på venstre hånd.

Billedet er således foreneligt med en større skade på nervus ulnaris og har efterladt et blivende men. Der findes ikke mulighed for bedring på nuværende tidspunkt og tilstanden må betragtes som såvel stationær som varig, hvorfor sagen forsikringsmæssigt bør kunne afgøres."

Af skadesanmeldelse af 26/7 2023 fremgår bl.a.:

Ankenævnet for Forsikring

9.

100601

"Skadedato: 24-04-2018

Skadekategori: Ulykkestilfælde, arbejde

Skadeårsag: Personskade

Beskrivelse: Som figurant ifm. hundetræning. I forbindelse med hundetræning med ... hund med mundkurv fik hunden, ved et uheld, 'klikket' mundkurven af, med den ene pote, hvorefter hunden tog bid i min venstre underarm. Bidskade på venstre underarm - skadestuebehandlet på ... Skadestue 3 fingre 'sover' - Anmeldt til AES -Skadestuebehandlet på dagen - senere tjek hos egen læge – sidst speciallæge undersøgelse - Anerkendt som arbejdsskade hos AES - afgørelse vedlagt - Det sene anmeldelsestidspunkt til jer skyldes, at jeg først er blevet opmærksom på, at det ligeledes skulle anmelde til eget forsikringsselskab ifm. slutskrivelsen/samtalen med min arbejdsgiver. Skulle I imod forventning ikke ønske at modtage min anmeldelse vil jeg gerne modtage klagevejledning herom. - Skaden skete ifm. mit daglige arbejde."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Generelle bestemmelser

15 Anmeldelse af skade

15.1 Skade skal omgående anmeldes til Popermo. Har et ulykkestilfælde medført døden, skal Popermo have særlig meddelelse inden 48 timer, medmindre dødsfaldet allerede er meddelt Popermo ved anmeldelsen af ulykkestilfældet."

Nævnet udtaler:

Klageren var udsat for en arbejdsulykke. Klageren anmeldte den 15/5 2018 ulykken via sin arbejdsgiver, og sagen blev den 27/9 2021 indbragt til vurdering i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte i november 2021 klagerens varige mén til mindre end 5 %. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring revurderede den 23/12 2022 sagen og fastsatte klagerens varige mén til 10 %. Den 26/7 2023 anmeldte klageren arbejdsulykken til selskabet, som den 14/8 2023 afviste dækning med henvisning til, at klagerens krav var forældet.

Klageren kræver dækning. Klageren har anført, at "den behandling, der skete i forbindelse med min tilskadekomst, ikke var af et sådant omfang, at jeg på daværende tidspunkt burde være klar over, at jeg ligeledes havde et krav mod Popermo – en viden om, at jeg havde ikke-ubetydelige følger tidligst kan siges at være tilstede i forbindelse med min klage af 26. november 2021 over AES' afgørelse af 16. november 2021, men jeg blev først sikker på det ved afgørelsen af 23. december 2022".Klageren har anført, at han er "uforstående over for, at der ikke bliver anlagt den

Ankenævnet for Forsikring

10.

100601

vurdering, at når en skade er rettidigt anmeldt – jeg anmeldte den 15. maj 2018 – til det primære forsikringsselskab [arbejdsgiverens arbejdsskadeforsikring], så er skaden ligeledes rettidigt anmeldt til det sekundære forsikringsselskab".

Selskabet har anført, at klageren – da han den 15/5 2018 anmeldte ulykken via sin arbejdsgiver – har haft den fornødne viden om en skade, som kunne medføre et senere krav om ménerstatning. Forældelsesfristen løber fra denne dato, og sagen er forældet den 15/5 2021.

Det fremgår af klagerens skadesanmeldelse af 26/7 2023, at "skadestuebehandlet på ... Skadestue 3 fingre 'sover' – Anmeldt til AES – Skadestuebehandlet på dagen – senere tjek hos egen læge – sidst speciallæge undersøgelse – Anerkendt som arbejdsskade hos AES - afgørelse vedlagt - Det sene anmeldelsestidspunkt til jer skyldes, at jeg først er blevet opmærksom på, at det ligeledes skulle anmelde til eget forsikringsselskab ifm. slutskrivelsen/samtalen med min arbejdsgiver".

Efter forældelseslovens § 2 og § 3 er den almindelige forældelsesfrist 3 år. Fristen regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for forsikringen. Dette er som udgangspunkt det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at anmelde skaden til selskabet.

Nævnet finder, at den almindelige 3-årsfrist må regnes fra den 15/5 2018, hvor ulykken blev anmeldt til klagerens arbejdsgiver, som er selvforsikret, og som sidestilles med en anmeldelse til et arbejdsskadeforsikringsselskab. Klagerens krav var således forældet forud for anmeldelsen til selskabet den 26/7 2023, hvorfor nævnet ikke har grundlag for at kritisere selskabets afgørelse

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat. Nævnet bemærker, at forældelsesreglerne gælder individuelt i forhold til hvert enkelt selskab, som klageren måtte

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

100601

ønske erstatning fra. Klagerens anmeldelse til arbejdsgiveren/arbejdsskadeforsikringsselskaber vil derfor som udgangspunkt ikke afbryde forældelsen i forhold til det indklagede selskab.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand